

ANG

Bayan

Pahayagan ng Partido Komunista ng Pilipinas
Pinapatnubayan ng Marxismo-Leninismo-Maoismo

Espesyal na Isyu
Setyembre 22, 2004
www.philippinerevolution.org

Pagpapaigting ng armadong rebolusyon ang tamang tugon sa walang kapantay na pagtindi ng krisis

Pahayag ng Komite Sentral
Partido Komunista ng Pilipinas
Setyembre 21, 2004

Walang kapantay ang tindi ng krisis at kinakaladkad nito ang reaksyunaryong naghaharing sistemang malakolonyal at malapyudal sa panibagong antas ng pagkabulok at pagguho. Ang krisis na ito ay hindi maihihiwalay na bahagi ng malalang krisis ng sistemang imperyalista sa buong daigdig. Ang masang manggagawa at magsasaka at iba pang maralita ang pinakamatindi at pinakamalupit na hinahagupit nito.

Pinakalitaw na mga palatandaan ng krisis ang hindi mapampat na pagdurugo ng sektor publiko sanhi ng pagbagsak ng kita at di makontrol na paglobo ng depisit sa badyet at utang ng guberno. Bangkrap at lubog na lubog sa utang ang reaksyunaryong guberno. Sina-sakal ito ng sobrang laki ng bayarin sa utang at minumulto ng nakaambang banta ng kumpletong pagkabigong

mapinansyahan ang gastos sa operasyon at iba pang mga bayarin.

Umaabot na ang kabuuang utang ng sektor publiko sa ₱6 trilyon—halos 130% ng Gross Domestic Product (GDP) at maraming ulit na lampas sa pandaigdigang pamantayang 25% ng GDP para sa kainamang antas ng utang publiko. Sa loob ng nakaraang dalawang dekada, mahigit doble ang inilaki ng utang ng reaksyunaryong guberno kumpara sa inilaki ng nominal na ekonomya at lalong higit pa kumpara sa sisinghap-singhap at hindi lumalagong tunay na ekonomya. Pinakamalaki sa kasaysayan ng Pilipinas ang inutang ng rehimeng Arroyo sa unang tatlong taon nito. Sa 2005 mahigit ₱700 bilyon (o 70% ng kita ng gubyrerno) ang mapupunta lamang sa bayad-utang, na ang mahigit ₱300 bilyon ay para lamang sa interes. Ang kabuuang utang panlabas ng Pilipinas ay umabot na sa halos \$60 bilyon (mahigit ₱3.3 trilyon) at ang taunang bayad-utang ng gubyrerno para rito ay umabot na sa halos ₱400 bilyon.

Pero higit na mahalagang tukuyin ang pagbagsak ng produksyon at ng tunay na ekonomya bilang dahilan sa likod ng mga litaw na problema sa pananalapi. Ang pangunahing ugat ng talamak at napakalubhang krisis sa kabuhayan na sadyang pinagtatapan ng reaksyunaryong gubyrerno at mga ekonomistang burgis na promotor ng "globalisasyon" ay ang pag-iral ng atrasado, lugmoksa-krisis at bulok na malakolonyal at malapyudal na sistema ng eko-

nomya at lipunan, na higit pang pinasasahol ng walang habas na pananalasa ng mga dambuhalang bangkong internasyunal at mga monopolyong korporasyong transnasyunal sa ilalim ng patakarang "globalisasyon," liberalisasyon, deregulasyon, pribatisasyon at desyunalisasyon.

Ang papet na rehimeng Arroyo ay pikit-matang sunud-sunuran sa mga dikta ng imperyalismong US at mga ahensyang internasyunal na kontrolado nito, pangunahin ang IMF-WB-WTO. Kaalinsabay, pinaigting ng US ang kanyang diplomasyang pangkalakalan at tuwirang panghihimasok, gamit ang mga ahensyang tulad ng USAID (United States Agency for International Development) at AGILE (Accelerating Growth, Investment

and Liberalization with Equity), para ipataw ang mga batas, patakarang at programang pabor sa malaking negosyong US at nagtataguyod sa

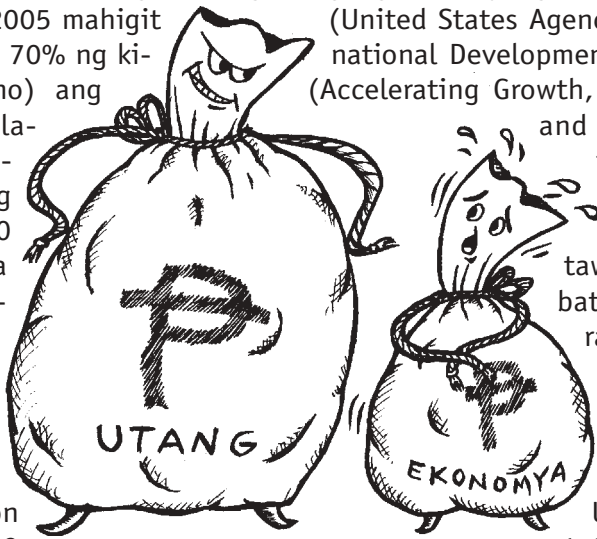
"globalisasyon," liberalisasyon at deregulasyon. Walang renda ang pandarambong ng mga dayuhang monopolyong kapitalista sa lakas paggawa at likas na yaman ng bansa. Pumipiga sila ng superganansya sa pamamagitan ng kalakalang kolonyal, usurang internasyunal, manipulasyon sa mga kontrata, ispekulasyon sa mga sapi at pananalapi, pagsakmal sa mga korporasyong pag-aari ng estado sa presyong bargeyn, murang hilaw na materyales, at iba pang sari-saring panggagantso at pakana. Hinuhututan ng imperyalistang "globalisasyon" ang masang manggagawa

at magsasaka, ang mga propesyunal, intelektwal at iba pang petiburgesyang syudad, at maging ang mga negosyanteng panggitna.

Sinasagasaan ng imperyalistang "globalisasyon" ang anupamang natitirang proteksyon sa lokal na industriya at ekonomya at sinasagkaan ang pambansang industriyalisasyon at pag-unlad. Kasabwat ang lokal na malaking burgesyang kumprador at malalaking panginoong maylupa, sinasamsam at minomonopolisa ng mga imperyalista ang mga estratehikong sektor ng ekonomya, kabilang ang mga negosyo at serbisyong pampubliko. Maging ang agrikultura ay sinasalanta ng pagbaha ng mga imported na palay, mais, prutas, gulay, asukal, isda, karne, tabako, bawang at iba pang produktong agrikultural.

Todong binubuksan sa dayuhang monopolyong kapital ang lokal na pamilihan at negosyo habang ang mga industriya at negosyong lokal ay inoobligang makipagsabayan sa brutal na kumpetisyon sa pandaigdigang pamilihan nalulukob ng labis na produksyon at labis na suplay ng halos lahat ng tipo ng kalakal. Noon pang huling bahagi ng dekadang 1970 bumagsak ang presyo ng mga tradisyunal na eksport na hilaw na materyales tulad ng asukal, troso, kopra at mineral dahil sa sobrang suplay ng mga ito sa internasyunal na pamilihan. Hanggang ngayon, hindi pa nakababawi ang mga ito. Mula huling bahagi ng dekadang 1980, tumindi naman ang krisis sa sobrang produksyon ng mga mumurahing malamanupaktura gaya ng kasuotan at sapatos, laruan at mga elektronikong produktong pangkonsumo. At mula 2000, bumagsak maging ang pamilihan para sa mga mamahaling produktong *high-tech*.

Wala pang katulad sa nakaraang 50 taon ang lala ng nagaganap na

pagbagsak ng lokal na agrikultura at industriya dulot ng matumal na benta sa pamilihang internasyunal at pagdagsa ng imported na mga produkto, kasabay pa ang paglala ng ismagling na kasabwat mismo ang mga taga-Malakanyang. Pinakamatinding tinatamaan ang industriya ng asukal, gulay, manok at baboy, semento, produktong katad, kasuotan at iba pa. Ang tuluyang pag-alis ng kota sa kasuotan sa US sa susunod na taon ay pinaniniwalaang maglilibing sa lokal na industriya ng kasuotan.

Ang matinding krisis ay lalo pang pinasasahol ng talamak na korapsyon sa reaksyunaryong gubyrno. Walang kapantay ang paglaki, paglawak, paglubha at kawalang pakundangan ng pangungurakot at pandarambong ng matataas na burukratang sibil at militar. Tinatayang umaabot sa mahigit 20% ng kabuuang badyet ng reaksyunaryong gubyrno o mga P200 bilyon ang taunang nawawala dulot ng korapsyon. Sa nakaraang eleksyon, bilyun-bilyong pondo ng PAGCOR, Philhealth, NIA, Department of Agriculture, Quedancor at iba pang ahensya ng gubyrno ang garapal na ginamit para sa kampanya ni Arroyo at ng partido niya.

Taun-taon P90 bilyon ang badyet ng AFP, PNP at ng paniniktik ng Malakanyang bukod sa bilyun-bilyon pang nakatago sa badyet ng iba't ibang departamentto at ahensya na ginagasta ng reaksyunaryong militar o di kaya'y para sa pangangailangan at mga operasyon nila. Nilulustay ang pondong ito sa pagmamanman at pagsupil sa mamamayan, laluna ang mga lumalaban na buong bangis na sinasalakay. Kinukurakot din ito ng matataas na upisyal ng militar at pulisya.

Sa kabuuan, lalo pang naging atrasado, palyado, bulok, bangkrap at lugmok ang kabuhayan ng Pilipi-

nas. Habang nakagapos sa imperyalistang "globalisasyon," ang bulok na ekonomyang malapyudal ay lubos na walang pag-asang makaahon sa krisis. Lahat ng palatandaan ay nagbabadya ng patuloy at higit pang paglala sa halip na paglubay ng krisis.

Labis-labis na ang paghihirap ng masang manggagawa at mag-sasaka at iba pang maralitang binibiktima ng laganap na disempleyo, pagbagsak ng kabuhayan, kawalang kasiguruhan sa kita, at matinding kasalatan sa mga saligang pangangailangan. Ang masama ay lalo pang titindi ang kanilang mga tinitiiis bunga ng krisis at ng walang patawad na pagpiga pa ng papet na rehimeng Arroyo upang maipasa sa mga uring pinagsasamantalahan at inaapi ang buong pasanin sa krisis.

Ang papet na rehimen ay desperadong naghahagilap ng dagdag na kita at pondong maipantutustos sa operasyon at mga bayarin ng reaksyunaryong gubyrno habang pinangangalagaan ang superganansya ng mga dayuhang monopolyo at tinitiyak ang bayad-utang sa mga dambuhalang bangkong internasyunal at lokal. Patung-patong na buwis, sunud-sunod na pagtataas ng presyo at walang katapusang paghihigpit ng sinturon ang ipinapapasan sa taumbayan. Wala pang isang buwan matapos ipangako sa kanila ni Arroyo ang buwan at mga bituin sa kanyang tinaguriang 10-puntong programa, hindi na makahingang ang taumbayan sa sunud-sunod na pait at pahirap na isinusubong sa kanila ng papet na gubyrno. Walong bagong buwis na naglala-

yong kumulekta ng dagdag na P80 bilyon hanggang P127 bilyon ang itinutulak ng Malakanyang na aprubahan ng Kongreso para ipambayad sa utang at gastusin sa operasyon ng NAPOCOR at iba pang korporasyong pag-aari ng gubyrno.

Samantala, ang mga dambuhalang bangkong

internasyunal at lokal ay tinitiyak na makatatanggap ng kanilang dambuhalang interes at singil sa pautang. Ang mga monopolyong korporasyon ay pinagpapasasa sa libre o di kaya'y pakitang-taong buwis, mga kontratang hindi patas, napakataas na *rate of return on investment* na may garantiya ng batas at iba pang sarisaring kaluwagan at pakinabang. Sa katunayan, ang daan-daang bilyong bayarin sa buwis at taripa na nailibre ng mga monopolyong kapitalista at mga lokal na kasosyo nila, bukod pa sa malalaking subsidyo at insentibong bigay sa kanila sa ilalim ng mga patakarang nagtataguyod sa "globalisasyon" at liberalisasyon—ang mga pinakamalaking dahilan sa pagbagsak ng kita at pagdurugo ng gubyrno sa nakaraang walong taon. Umaabot sa P400 bilyon taun-taon ang halaga ng mga insentibong wala namang maipakitang ibinubungang makabuluhang pag-unlad at paglago.

Para raw makapagtipid, inia-nunsyo ng reaksyunaryong gubyrno ang balak na pagsibak sa 30% o 420,000 sa 1.4 milyon kawani ng gubyrno. Sa kabilang banda, wala namang tigil ang pangungurakot, katiwalian at paglustay sa kaban-

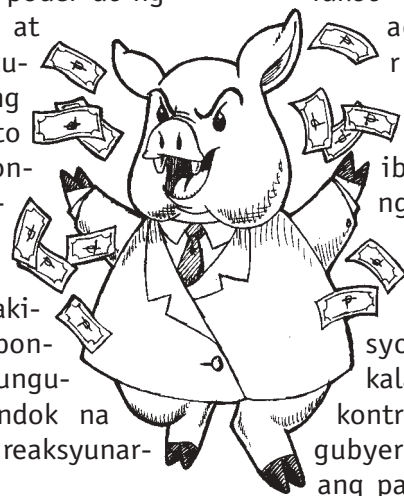
ng bayan ng malalaking bu-
rukratang kapitalista. Kamakailan,
nabulgar ang iskandalosong swel-
do, alawans at *honorarium* ng
matataas na upisyal ng mga korpo-
rasyong pag-aari ng guberno na
ang ila'y umaabot sa halos P10
milyon, bukod pa sa naglalakihang
mga pribilehiyo, luho at kurakot.
Alam ng madla na ang mga pusi-
syon sa mga korporasyong ito ay
gamit na pabuya sa pinakamalapit
na mga tagasuporta sa pulitika,
kroni at kamag-anak ng naghaha-
ring paksyong reaksiyunaryo. Dahil
gatasan ng mga nasa poder at ng
kasabwat nilang lokal at
dayuhang mga ispeku-
lador at manunuba, ang
mga korporasyong ito
ay tambak sa mga kon-
tratang baluktot, nalu-
lugi ng daan-daang
bilyon bawat taon,
lubog sa utang, malaki-
hang lumulustay ng pon-
dong publiko, at nangungu-
nang sanhi ng gabundok na
utang at depisit ng reaksiunar-
yong guberno.

Mahigpit na hinahadlangan ng
reaksyunaryong rehimen ang
makatarungang pagtataas ng sahod
ng mga manggagawa at sweldo ng
mga kawani sa guberno habang
todo-larga ang paulit-ulit at sobra-
sobrang pagtataas ng singil ng
mga dambuhalang kumpanya ng
langis at pampublikong yutilidad.
Walang awa at walang pakunda-
ngang kinakaltasan ang pondo para
sa mga serbisyong publiko at pan-
lipunan kahit dati nang lubhang
kapos, atrasado, naghihingalo at
uhaw na uhaw sa pondo ang sis-
tema ng pampublikong edukasyon,
kalusugan at pabahay at labis nang
busabos ang pamumuhay ng
karaniwang mamamayan.

Isang paraan ng pagtabas sa
gastos sa mga serbisyong pan-
lipunan ang suspensyon ng 20% ng

Internal Revenue Allotment o IRA
ng mga gubyernong lokal na na-
ngangasiwa sa mga serbisyong
pangkalusugan at iba pang serbi-
syong panlipunan na binitawan ng
pambansang guberno. Kaalinsa-
bay, ang pagbawas o suspensyon
ng IRA na nagsisilbing "pork bar-
rel" ng mga pulitikong lokal ay
isang paraan din ng naghaharing
paksyon na bawasan ang hati sa
kurakot ng mas maliliit at mas
mahihinang reaksiyunaryo.

Bunsod ng pagbagsak ng eko-
nomya, ibayong lumiliit ang ku-
rakot na pwedeng pag-
agawan ng mga
reaksyunaryong
naghaharing uri.
Ang resulta ay
ibayong pag-igting
ng agawan at banga-
yan nila. Gustong
sakmalin ng nag-
haharing pak-
syong Arroyo ang
kalakhan ng kurakot,
kontrolin ang pondo ng
guberno, pati syempre
ang paghahati sa kurakot

at pabor, at sa gayon, mas
palakasin pa ang dominasyon nila
sa reaksiyunaryong pulitika. Upang
solong makopo ang Priority Devel-
opment Assistance Fund (PDAF) na
mas kilala sa tawag na "pork bar-
rel" ng Kongreso at dati nang ani-
mo'y pondong pribado na pinagha-
hati-hatian at pinagpipistahan ng
korap at reaksiyunaryong mga
senador at kongresista, itinutulak
ng mga alipures ng Malakanyang
ang "line-item budgeting" at ihina-
hanap ng bagong kolyar ang kina-
susuklamang PDAF.

Ang mga batikos sa "pork bar-
rel" ng Kongreso ay ginagantihan
ng mga senador at kongresista ng
pagpuntirya sa di hamak na mas
malaking "pork barrel" ng
Malakanyang—ang pondong sosyal
at para sa paniktik, ang iskandalo

sa mga korporasyong pag-aari ng
guberno at paglustay ng pondong
publiko sa kampanya sa eleksyon.
Maging sa loob ng koalisyong kon-
trolado ni Arroyo ay mabilis na lu-
militaw ang mga bitak at lumalakas
ang mga reklamo. Maingay na
pinagbabangayan ng Malakanyang
at Kongreso ang mga bagong buwis
na gustong ipataw ng una.

Ang pagsambulat ng krisis sa
pananalapi at ekonomya ay lalong
nagsusulsol sa mga reaksiyunaryong
anti-Arroyo na nagpupuyos pa ang
galit sa malawakang dayaan sa
katatapos na eleksyon. May kani-
kanilang mga galaw at pakana ang
mga paksyon nina Estrada,
Honasan, Danding Cojuangco, Fer-
nando Poe, Jr at mga Marcos para
ipitin, hadlangan at igupo ang
naghaharing paksyon. Nababalot
ng mga paratang at bantang desta-
bilisasyon at kontra-destabilisa-
syon ang mga girian at maniobra-
han ng mga reaksiyunaryong mag-
kakaribal sa pulitika.

Nasa gitna ng gulo ang mga
makapangyarihang paksyon sa loob
ng reaksiyunaryong militar at
pulisya kung kaya maaaring mabilis
na bumaling sa karahasan ang mga
alitan ng mga reaksiyunaryo. Ka-
puna-puna ang mga retiradong
heneral sa mga nagpapanukala sa
pag-agaw ng AFP sa kapangyarihan
at pagtatayo ng *civilian-military
junta*. Aktibo sila sa mga aksyong
protesta at mga pagtitipong inoor-
ganisa ng mga reaksiyunaryong an-
ti-Arroyo samantalang ipinupwesto
sa matataas na pusisyong sibilyan
ang mga retiradong heneral na
kabig ng naghaharing paksyon.
Maigting ang intrigahan, manio-
brahan at agawan sa pusisyon, mga
pribilehiyo at kurakot ng mga
paksyon sa militar at pulisya.

Ang AFP at PNP ay hindi
lamang inutil sa pagsugpo sa mala-
ganap at malalang kriminalidad.
Mga mataas na pinunong militar at

pulis mismo ang utak o di kaya'y protektor ng pinakamalalaking sindikato sa ismagling, *kidnapping for ransom*, panghoholdap ng mga bangko, hweteng at iba pang iligal na sugal, iligal na droga at iba pang gawaing kriminal.

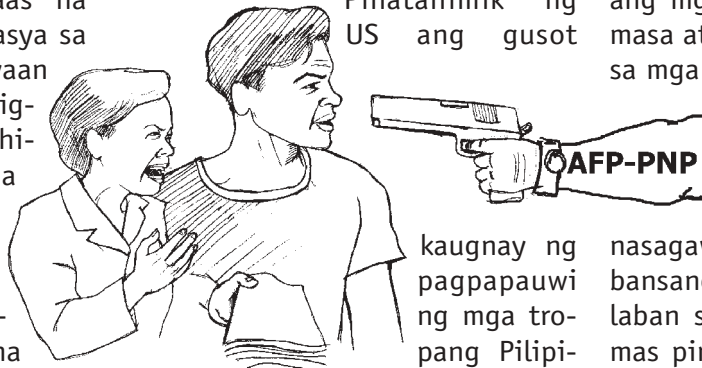
Laganap ang diskuntento sa hanay ng karaniwang sundalo at nakabababa't kabataang upisyal ng militar at pulisya dahil sa malalang kurakutan, korapsyon, paboritismo at kriminalidad ng matataas na upisyal, kawalan ng demokrasya sa loob ng AFP at PNP, kapabayaan sa kanilang kapakanan at kaligtasan at malubhang pagkakahiwalay sa masa bunga ng mga patakaran at gawaing anti-mamamayan at pasista. Dumarami ang hindi na makati-is sa mersenaryong pakikipagkutsabahan sa bulok na mga reaksiyunaryong pulitiko at ang paninikluhod at paninilbihan sa mga dayuhang imperyalistang nagpapaigting ng kanilang armadong interbensyon base sa imbitasyon ng Malakanyang at Kampo Aguinaldo.

Aktibo ang mga grupong lihim na nag-aahita at nag-oorganisa sa loob ng AFP at PNP. Paminsan-minsan ay pumuputok ang mga armadong protesta gaya ng sa Oakwood o di kaya ang mga indibidwal na paglantad at pagbatikos sa mga kasamaan sa AFP at PNP. Palatandaan ang mga ito ng kumukulung kalagayan sa loob ng reaksiyunaryong militar at pulisya.

Sa ngalan ng gerang "kontra-terorismo," pinaigting ng imperyalismong US ang interbensyong militar at itinutulak ang lalong pagpapatindi ng pasismo at pasisasyon sa bansa. Sa pamamagitan ng walang patid na serye ng mga "pagsasanay" na Balikatan at walang patlang na relyebo ng mga tauhan, ang US ay muling nakapagpipirmi sa bansa ng kanyang mga

tropa, armas at kagamitang militar kahit wala pang lantad na base militar. Tuluy-tuloy na minamasahe ng mga propagandista ng US ang upinyong publiko para ipatanggap ang mas malawak at mas lantad na armadong panghihimasok hindi lamang laban sa kakarampot na pulutong ng Abu Sayyaf at Jemaah Islamiyah kundi maging sa tunay na mas malalaking target nila—ang MILF-BMA at ang NDF at BHB.

Pinatahimik ng US ang gusot

kaugnay ng pagpapauwi ng mga tropang Pilipino sa Iraq dahil

pinangangalagaan nito ang kanyang pusisyon at mga operasyon sa Mindanao.

Tuluy-tuloy ang kampanya ng mga propagandista ng imperyalismong US para mas palakihin pa ang badyet ng AFP at PNP at mga operasyong "kontra-terorista." Itinutulak din nila ang mga batas na lalong maghihigpit at maglilimita sa mga karapatan ng karaniwang mamamayan alang-alang sa mas malakas at mas largadong pagtugis at pagsalakay sa mga pinaghihinnaan at pinaparatangang "terorista," isang elastikong kategorya na pwedeng banatin para saklawin maging ang mga ordinaryong welgista at iba pang nagpuprotesta.

Sa sarili nito, ikinakasa na ng reaksiyunaryong rehimeng Arroyo ang mas agresibong pagmamanman at pagsalakay sa itinuturing nitong mga kalaban. Walang humpay ang mga operasyon at kampanyang militar laban sa mga larangang gerilya ng BHB. Sa kabila ng kagipitan sa pondo, patuloy na binubuo ang

mga bagong batalyon ng Philippine Army at mga yunit ng CAGU sa iba't ibang sulok ng kapuluan. Pagkatapos ng eleksyon, agad pinaigting ang mga opensibang militar at mga operasyong SOT at RSOT sa mga baryo at bayan sa iba't ibang prubinsya sa lahat ng rehiyon. Tinatarget hindi lamang ang mga lugar na tukoy na kinikilusan ng mga yunit ng BHB kundi maging ang mga lugar na aktibo ang mga protesta at pakikibakang masa at nagbigay ng malaking boto sa mga progresibong grupong party list.

Ang mga pasistang kahayupang paulit-ulit at walang pakundangang isinasagawa sa Mindoro, na pambansang prayoridad ng AFP sa gera laban sa armadong rebolusyon, ay mas pinalalaganap pa sa ibang rehiyon at prubinsya para sindakin ang mamamayan. Dumadalas at lumalaganap ang mga pagdukot, pagpaslang, iligal na pag-aresto at iligal na panghahalughog. Sinasaklaw ng mga operasyong SOT at RSOT maging ang mga poblasyon at syudad sa prubinsya kung saan nagpapakita ng lakas at impluwensya ang ligal na kilusang demokratiko.

Upang apulain ang galit ng masa at paypayan ang mga ilusyong repormista, iniaalok ng reaksiyunaryong rehimen ang pagbabago sa konstitusyon. Ilang ulit nang bumabaling dito ang mga reaksiyunaryo kapag nililigalig ng di karaniwang tindi ng krisis ang naghaharing sistema. Pero dala ng aral sa mga nakaraang karanasan, nagmamatyag ang taumbayan dahil mas malamang na gamitin iyon ng mga reaksiyunaryo para alisin ang anupamang natitirang konstitusyunal na sagwil sa "globalisasyon," liberalisasyon, deregulasyon, pribatisasyon at denasyunalisasyon, gayundin sa libreng interbensyon

at operasyong militar ng US sa bansa. Gusto ring gayahin ni Arroyo si Marcos at sangkalanin ang pagbabago sa anyo ng guberno para magtagal sa Malakanyang nang lampas sa 2010.

Lalong kamuhi-muhi para sa malawak na masa ng sambayanan ang mapagsamantala, mapang-api, papet at bulok na reaksyunaryong makauring paghahari ng malaking burgesyang kumprador at uring malaking panginoong maylupa. Walang hangganan ang kasakiman ng imperyalismong US at mga lokal na alipures nito. Lahat ng pasistang panunupil at kalupitan ay kanilang gagawin para masugpo ang paglaban ng mga inaapi at mapanatili ang kanilang makauring paghahari. Tanging nasa armadong demokratikong rebolusyong bayan ang kaligtasan ng bayan mula sa kasamaan ng imperyalismo, pyudalismo at burukratang kapitalismo. Napapanahong itanim sa isip ang mga leksyong ito ng kasaysayan laluna't inaalala ng bayan ang buktot na imposisyon ng pasistang paghaharing diktador ng pangkating US-Marcos 32 taon na ang nakalilipas. Nagpatuloy kahit pagkabagsak ni Marcos ang mga istruktura, patakaran at gawing pasista. Nanatiling tampok na katangian ng reaksyunaryong paghahari ang walang pakundangang paglapastangan sa kapakanan at karapatan ng masa ng sambayanan.

Saklot ng panibagong katindihan ng krisis ang naghihingalong sistemang malakolonyal at malapyudal. Nag-iibayo ang kalupitan nito pero kaalinsabay, nag-iibayo rin ang poot at kahandaang lumaban ng masang pinagsasamantalahan at inaapi. Nakahanda ang Partido Komunista ng Pilipinas, Bagong Hukbong Bayan at buong rebolusyonaryong kilusan na pangunahan ang malawak na masa ng

sambayanan sa ubos-kayang pag-susulong ng pakikibakang anti-imperyalista, antipyudal at antipasista. Nakahanda ang mga rebolusyonaryong pwersa na ubos-kayang paigtingin ang armadong rebolusyon at labanan at pagbaryarin ang mga reaksyunaryo at pasistang naghaharing uri, laluna ang naghaharing reaksyunaryo at papet na rehimeng US-Arroyo. Nakahanda rin ang mga rebolusyonaryong pwersa na makipagkapit-bisig sa lahat ng pwersa at elementong progresibo at demokratiko alang-alang sa pakikibaka at ad-

hikaing pambansa at demokratiko. Magkukusa ang mga rebolusyonaryong pwersa na umugnay, makipagkaisa at makipagtulungan sa lahat ng pwersang mapagkaibigan para labanan ang mga sagadsaring papet, reaksyunaryo at pasista na ngayon ay kinakatawan pangunahin ng naghaharing rehimeng US-Arroyo.

Nananawagan ang Komite Sentral ng Partido sa lahat ng yunit at kasapi ng Partido, gayundin sa lahat ng yunit ng BHB at iba pang rebolusyonaryong pwersa na lalong pag-ibayuhin ang pagsisikap para matupad ang mga tungkuling itinakda ng tatlong-taong programang pinagtibay ng ika-11 Plenum

ng Komite Sentral. Alinsunod sa programang ito at sa mahigpit na hinihingi ng kasalukuyang kalagayan, kailangang isulong ang sumusunod na mga partikular na tungkulin:

1 Mapangahas na palawakin at palakasin ang pakikibakang anti-imperyalista, antipyudal at antipasista. Ituon ang pinakamalakas na hambalos sa reaksyunaryong rehimeng US-Arroyo para ihiwalay at pabagsakin ito. Gayunman, ipagpatuloy ang pagsingil sa at huwag hayaang makalusot ang mga reaksyunaryong anti-Arroyo na malalaking pasistang kriminal at mandarambong na hindi pa nakapananagot sa kanilang mga kasalanan.

2 Mapangahas na palawakin at paigtingin ang rebolusyonaryong pakikidigmang gerilya. Palawakin at palakasin ang hukbong bayan. Pahasayin ang mga platung gerilya bilang saligang pormasyon sa pagpapalaganap ng pakikidigmang gerilya sa kasalukuyang yugto. Magpunyagi sa pagpapaulad ng ilang laking-kumpanyang larangang gerilya sa bawat rehiyon para makapag-ipon ng sapat na lakas at makagpasigla ng pakikidigmang gerilya at kilusang masa bilang preparasyon sa higit pang pagpapalawak sa lahat o halos lahat ng mga distrito at munisipalidad. Magpakahusay sa mga taktikang gerilya ng pleksible at napapanahong pagkokonsentra, paghihiwahiwalay at paglipat para magampanan ang mga tungkulin sa pagbubuo ng baseng masa, paglulunsad ng mga taktikal na opensiba, pagpapalakas ng hukbo, pagbi-go sa mga pagsalakay ng kaaway, at iba pa. Higit pang palaganapin at padalasin ang mga taktikal na

opensibang kayang ipanalo.

3 Mapangahas na palawakin at palakasin ang mga kampanya at pakikibakang masa ng mga magsasaka. Bigyan ng pangu-nahing diin ang pagsusulong ng mga pakikibakang antipyudal, habang inaasikaso ang iba pang tipo ng mga kampanyang masa sa pulitika, organisasyon, ekonomya, edukasyon, kultura at kalusugan. Pabilisin ang pag-oorganisa ng milyun-milyong magsasaka sa mga samahang masang sumasaklaw sa buu-buong baryo at bayan, habang tinitiyak ang pagiging solido ng mga organisasyong masa at pinahuhusay ang mga sikretong paraan ng pagkilos. Itayo ang mga organo ng demokratikong kapang-yarihang pampulitika sa pinakamaunlad na kulumpon ng mga baryo. Palawakin at palakasin ang pakikibaka sa makahayop na pasistang panunupil sa masang magsasaka. Padagundungin sa buong kapuluan ang panawagan para sa tunay na reporma sa lupa.

4 Mapangahas na palawakin ang ligal na demokratikong kilusan sa kalunsuran at kabayanan. Isulong ang malawak na kilusang masa para sa pagtatanggol ng kabuhayan, kagalingan at mga demokratikong karapatan ng mga manggagawa, magsasaka, iba pang maralita ng lunsod, mga propesyunal at intelektwal, maliliit na negosyante at iba pang uri at saray na inaagrayado ng imperyalismo, reaksyon at pasismo. Ipaglaban ang makatarungang kahilingan sa dagdag na sahod ng mga manggagawa, umento sa sweldo ng mga kawani, kabuhayan para sa walang trabaho, pabahay para sa mga maralita, at disente at makataong pamumuhay para sa lahat. Ipaglaban ang pagbibigay-prayoridad sa kagalingang panlipunan at tutulan ang lalong pagbundat sa mga

dayuhan at lokal na malalaking kapitalista, mga panginoong may-lupa at malalaking burukatang kapitalista. Labanan ang mga patakaran at hakbanging nagdudulot ng malawakang disempleyo, kaswalisasyon, paglabag sa mga demokratikong karapatan at iba pang anyo ng ibayong panggigipit sa mga manggagawa. Itaguyod ang demokratikong karapatan ng mamamayan sa pag-uunyon, pag-oorganisa, sama-samang pagkilos at paglaban sa pang-aapi at pambubusabos.

5 Kabigin ang mga panggitnang pwersa, kabilang ang mga taong-simbahan, mga mamamahayag, mga propesyunal, maliliit at panggitnang negosyante at iba pa para lumahok sa kilusang anti-

"globalisasyon" at sumuporta sa mga pakikibaka laban sa pasismo at iba pang pakikibaka ng batayang masa. Paigtingin ang kilusang protesta laban sa imperyalistang "globalisasyon," liberalisasyon, deregulasyon at iba pang imperyalistang panghihimasok at imposisyon na sumasalanta sa kabuhayan ng karaniwang mamamayan. Itaguyod ang makabayang industriyalisasyon at kagali-

ngang bayan laban sa imperyalistang "globalisasyon" at liberalisasyon. Isulong ang pinakamalawak na nagkakaisang prente ng lahat ng uri at sektor na inaagrayado ng imperyalistang "globalisasyon."

6 Isulong ang kilusang protesta laban sa pandarambong at malakihang korapsyon kapwa ng mga nakaraan at kasalukuyang rehimen, at laban sa mga panibagong pasanin at pahirap na ipinapataw ng rehimen ng US-Arroyo sa mamamayan.

7 Tutulan at labanan ang tododong gerang kontra-rebolusyonaryo ng rehimen ng US-Arroyo sa ngalan ng "anti-terorismo." Labanan ang malawakang militarisasyon, tumitinding pasistang panunupil at paglabag sa mga karapatang-tao ng mamamayan. Itaguyod ang CARHRIHL para ipagtanggol ang mga karapatan at pakakanan ng mamamayan at labanan ang anti-komunistang paninira at kampanya ng reaksyunaryong gubyerno at mga armadong pwersa nito.

8 Palawakin at palakasin ang kilusang protesta laban sa interbensyong militar at pagtutulak ng pasistang terorismo ng US sa ngalan ng gerang "kontra-terorismo." Tutulan ang agresyong militar ng imperyalismong US sa iba't ibang dako ng daigdig.

9 Palakasin at sinsinin ang rebolusyonaryo at progresibong propaganda at edukasyong pampulitika sa hanay ng mamamayan. Malawakang isiwalat sa samayanan ang tunay na ugat ng krisis sa malakolonyal at malapyudal na kalagayan ng lipunan, pananalasa ng imperyalistang "globalisasyon," teroristang gera at interbensyon ng US, at mga hambalos ng pandaigdigang krisis ng imperyalismo. Matiyagang mag-

paliwanag sa mamamayan para labanan ang sistematiko at walang humpay na kasinungalingan, saywar at paninira ng reaksiyunaryong gubyrno at AFP. Engganyuhin ang kasigasigan ng mamamayan sa armadong rebolusyon at pakikibaka para sa tunay na pambansang kalayaan at demokrasya.

10 Samantalahin at paigtingin pa ang mga hidwaan sa hanay ng mga reaksiyunaryo upang labanan ang mga pakanang anti-

masa, anti-demokratiko at antinasyunal at ihiwalay at labanan ang pinakamalaki at pinakamasahol na mga papet ng imperyalismo. Palawakin ang ugnay at pakikipag-alyansa sa mga grupo at elemento sa hanay ng mga naghaharing uri na handang makipagtulungan sa mga rebolusyonaryong pwersa para sa mutwal na pakinabang at para sa kabutihan ng masa ng sambayanan.

Wala nang iba pang mapagpipi-

lian ang sambayanang nakasandal na sa pader bunga ng lumulubhang krisis sa bayan at sa daigdig at ng malulupit na antinasyunal at anti-mamamayang hakbangin ng papet na rehimen at amo nitong imperyalista kundi ang lumaban at magrebolusyon. Nasa pagrerebolusyon lamang ang tunay na kalutasan sa walang katapusan nilang paghihirap sa ilalim ng sistemang malakolonyal at malapyudal at sa harap ng walang patumanggang mga atake ng imperyalismo. **AB**

ANG

Bayan

Pahayagan ng Partido Komunista ng Pilipinas
Pinapatnubayan ng Marxismo-Leninismo-Maoismo

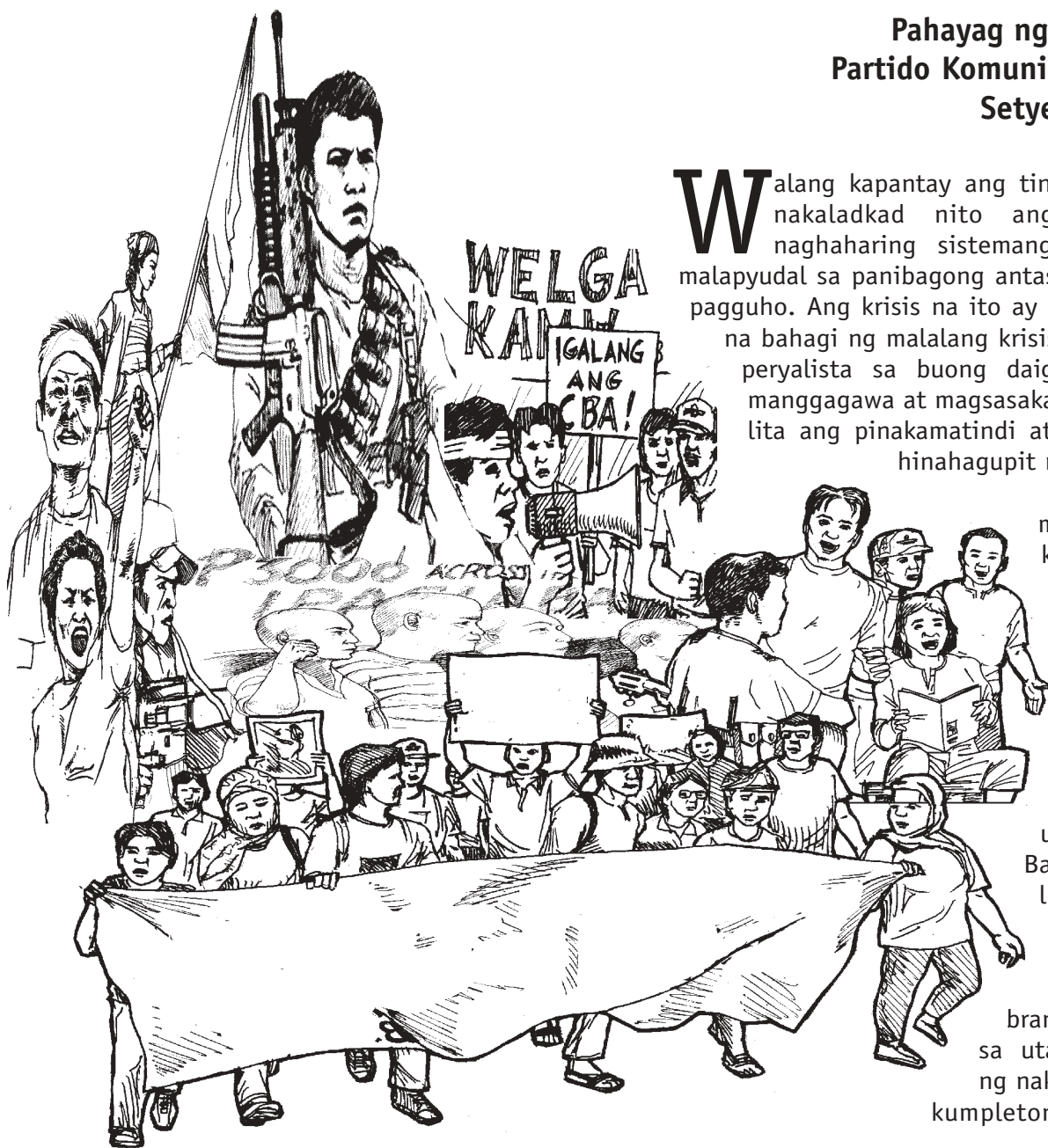
Espesyal na Isyu
Setyembre 22, 2004
www.philippinerevolution.org

Pagpapaigting ng armadong rebolusyon ang tamang tugon sa walang kapantay na pagtindi ng krisis

Pahayag ng Komite Sentral
Partido Komunista ng Pilipinas
Setyembre 21, 2004

Walang kapantay ang tindi ng krisis at kinakaladkad nito ang reaksyunaryong naghaharing sistemang malakolonyal at malapyudal sa panibagong antas ng pagkabulok at pagguho. Ang krisis na ito ay hindi maihihiwalay na bahagi ng malalang krisis ng sistemang imperyalista sa buong daigdig. Ang masang manggagawa at magsasaka at iba pang maralita ang pinakamatindi at pinakamalupit na hinahagupit nito.

Pinakalitaw na mga palatandaan ng krisis ang hindi mapampat na pagdurugo ng sektor publiko sanhi ng pagbagsak ng kita at di makontrol na paglobo ng depisit sa badyet at utang ng gubyrno. Bangkrap at lubog na lubog sa utang ang reaksyunaryong gubyrno. Sina-sakal ito ng sobrang laki ng bayarin sa utang at minumulto ng nakaambang banta ng kumpletong pagkabigong

Mga instruksyon sa paglilimbag

1. Ang sinundang pahina, na eksaktong kopya ng pahina 1 maliban sa mas mapusyaw ang *masthead* o *logo* ay para sa mga gumagamit ng *mimeo machine* o naglilimbag sa paraang *v-type*. Idinisenyo ito para hindi madaling makasira ng istensil.

2. Pag-*print* sa istensil:

- a) Sa *print dialog*, i-check ang **Print as image**
- b) Alisin ang *check* sa **Shrink oversized pages to paper size**
- k) I-click ang **Properties**
- d) I-click ang **Advanced**
- e) Tiyaking naka-set sa **100%** ang **Scaling**
- d) Ituloy ang pag-*print*

3. Hinihikayat ang mga kasama na ipaabot sa panugutan ng *AB* ang anumang problema kaugnay ng paglilimbag sa pamamagitan ng *v-type*. Magpadala ng *email* sa angbayan@yahoo.com